

Oikea kirkko 20.8.2017 Luuk.4:23-30

Saarna Huopalahden kirkon 100v juhlamessussa

”Huopalahden kirkko ei ole oikea kirkko. Ei sitä ole alun perin rakennettu kirkoksi”. Näin olen vuosien aikana kuullut silloin tällöin sanottavan. Ja on totta, että alkujaan seurakunnan tarkoituksena ei ollut muuttaa Suomalaisuuden Pirttiä kirkoksi, vaan sisustaa rakennus seurakuntakodiksi.

HUOPALAHDEN KIRKON HISTORIAA

Unelma omasta kirkosta kuitenkin eli vuosikymmenien ajan. Tehkäämme hetkeksi retki historiaan. Vuodesta 1912 Haagan yhdyskunta kaipasi omaa seurakuntaa ja omaa kirkkoa, johon kokoontua. Unelmasta osa toteutui, kun senaatti teki vuonna 1917 päätöksen uuden seurakunnan perustamisesta. Oma kirkko jäi vielä tuolloin unelmaksi. Ajan myötä nähtiin, että kirkon rakentamiseen kuluisi paljon rahaa ja aikaa ja siksi suomenkielisen kansakoulun kanssa tehtiin sopimus, että koulun juhlasali luovutettaisiin väliaikaisesti seurakunnan käyttöön jumalanpalveluksia varten. Yhteistyö koulun kanssa ei kuitenkaan ollut mutkatonta. Uusien tuulien puhaltaessa koulun johtokunnassa koulu irtisanoi yhteisen sopimuksen ja hääti seurakunnan tiloista. Kun seurakunnalle sitten tarjoutui mahdollisuus ostaa kiinteistö itselleen vuonna 1920, seurakunta kehotti puolestaan koulua muuttamaan muualle. Koulun muutto tapahtui vuonna 1928, kun koulu sai Haagan kauppalasta itselleen uuden koulurakennuksen. Toteutuisiko nyt vihdoinkin unelma omasta kirkosta? Vielä jouduttiin odottamaan vuosia ennen kuin Suomalaisuuden Pirtti vihittiin kirkoksi vuonna 1942.

HAAGAN SEURAKUNNAN KIRKKO

Me olemme tänään tulleet uudistettuun kirkkoon, Haagan seurakunnan kirkkoon, Huopalahden kirkkoon. Me olemme tulleet ihan oikeaan kirkkoon. Tämä kirkko kutsuu uudistettuna meitä astumaan sisään, kohtaamaan Jumalaa, toisiamme, itseämme. Tässä paikassa on vuosien ajan rukoiltu tuhansia rukouksia; on kastettu lapsia, vihitty pareja avioliittoon, siunattu vainajia Jumalan käsiin. Alttarin ääressä nuoret ovat tunnustaneet uskonsa konfirmaatiojuhlassa, kädet ovat ojentautuneet ottamaan vastaan pyhän ehtoollisen, Jumalan siunaus on saatellut kirkosta lähtijää arkeen. Tässä kirkossa on itketty ja naurettu, on leikitty ja laulettu, sävelet ovat koskettaneet sisimpiä tunteja. Kirkko keskellä Haagaa on ollut ja on monella tavalla kohtaamisen paikka.

100V-JUHLAPÄIVÄ

Tänään on erityinen juhlapyhä. Me vietämme Huopalahden emäseurakunnan 100-vuotisjuhlaa. Ajatukset liikkuvat kirkon historiasta tähän päivään ja juhlaan. Huopalahden seurakunnan historiikin sivuilta meitä tervehtii seurakunnan ensimmäinen kirkkoherra Yrjö Winter. Hän kirjoittaa ”Kirkon Herra on johtanut

meidät, erilaiset ihmiset asumaan tällä esikaupunkialueella. Hänellä on meille kullekin oma tehtävämme. Katsellessamme ihmisten toimia Herran seurakunnassa, me tahdomme nähdä Hänen työnsä, joka tahtoo ”*tehdä pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen*” Ef.4:12.”. Tämä kirkko kutsuu meitä katselemaan Jumalan työtä. Katsele rohkeasti ympärillesi, istu ja aisti tätä tilaa, kurkista toisiin huoneisiin ja rakennuksiin, astu sisään ja ota omaksesi kirkon tilat, sillä nämä tilat ovat meitä varten. Aisti, mikä täällä kirkossa puhuttelee sinua tänään. Mikä asia tai esine kutsuu sinua lähemmäksi. Mikä hetki messussa koskettaa sisintäsi. Missä sinä tunnet Jumalan läsnäolon.

JUMALAN KOHTAAMISEN PAIKKA

Seurakunnan alkuperäisessä sinetissä ovat raamatun sanat: ”*Silmäsi ovat yöt ja päivät avoinna tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, josta olet sanonut: ”Minun nimeni on asuva siellä”, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi tähän paikkaan päin kääntyneenä rukoilee!*”. Kirkko saa olla meille erityinen rakennus, Jumalan kohtaamisen paikka. Kirkko saa olla meille paikka, jossa voimme levähtää hetken, antaa ajatustemme kulkea omaa kulkuaan. Päivän Vanhan testamentin tekstissä neuvotaan: ”*Pysähtykää ja katsokaa, minne olette menossa, ottakaa oppia menneistä ajoista! Valitkaa oikea tie ja kulkekaa sitä, niin löydätte rauhan*”. On hyvä, että on olemassa paikka, jossa saa rauhoittua; paikka, joka on erityisesti tarkoitettu syvän kohtaamisen paikaksi.

KAKSI KOHTAAMISTA

Jeesuksen sanat päivän evankeliumissa tuovat Jumalan myös keskelle ihmisen tavallista elämää. Jeesus kertoi kahdesta kohtaamisesta. Hän kertoi, miten Jumala kohtasi Sarpatin leskivaimon. Jumala lähetti profeetta Elian vaimon luo – vaimo oli ollut varma omasta ja poikansa kuolemasta – heiltä olivat jauhot ja öljy loppumassa – edessä oli vain kuolema. Mutta Jumala teki Elian kautta ihmeen niin, ettei jauhoruukku tyhjentynyt eikä öljy ehtynyt ennen kuin Jumala pitkän kuivuuden jälkeen lopulta antoi sataa maan päälle. Jeesus kertoi myös, miten Jumala paransi syyrialaisen Naamanin spitaalista. Profeetta Elisa käski Naamania menemään Jordanille ja peseytymään siellä seitsemän kertaa. Ensin vastusteltuaan, Naaman teki näin. Silloin hänen ihonsa palasi entiselleen kuin lapsen ihon kaltaiseksi. Hän oli jälleen puhdas ja terve. Sarpatin leskivaimo ja syyrialainen Naaman ovat koskettavia esimerkkejä Jumalan toiminnasta, hänen hyvydestään kaikkia ihmisiä kohtaan.

MEIDÄT KOHDATAAN

Tämä Jumala ei jää vain menneisyyteen, historiaan, ei vain kirjoitettuna raamatun lehdille, vaan hän on todellinen tänään ja nyt. Jumala tulee elämän keskellä meitä lähelle – joskus olemme vain vähän enemmän kuulolla ja herkempiä Jumalan kohtaamiselle. Jumalan läsnäolon ja kohtaamisen paikka voi olla meille jokin arkihetki omassa kodissamme, retki luonnossa tai hetki messussa yhdessä toisten kanssa.

Jumala, kiitos, että sinun lähelläsi on tilaa jokaiselle.
Sinun armosi on avara, sinun taivaasi kaartuu korkealle.
Sinä vapautat meidät elämään sinun lapsinasi. Aamen.

*Miira Muroma-Nikunen
kappalainen*